A°. 1842. N°. 103.

ZONDAG DEN 25sten DECEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

POLICIE.

De Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*, als daartoe van Hooger-hand gemagtigd, brengt ter kennis van het algemeen, dat eenige nagemaakte of valsche billetten van VIJFTIG CENTS in omloop zijn bevonden, welke zeer gelijken naar de Bankbilletten van Vijftig Cents door de Particuliere West-Indische Bank uitgegeven.

De bedoelde nagemaakte of valsche billetten zijn van de echte Bankbilletten zeer spoedig te onderscheiden door de volgende kenmerken:

1. *dat het papier der nagemaakte billetten over het geheel witter is;*
2. *dat de rand der valsche billetten breeder is en de figuren in dien rand, vooral de cirkelvormige, niet zuiver zijn getrokken;*
3. *dat de letters op de nagemaakte billetten over het geheel onevenredig, nu eens grooter, dan weder kleiner zijn*, zoo als dit in het oog valt bij de woorden: *GOED VOOR EEN HALVE GULDEN, WEST-INDISCHE BANK, REGLEMENT* en voorts bij het cijfer 1/2; — en
4. *dat de handteekeningen der sedert overledene Ambtenaren HUIDEKOPER en VERHAVE op de nagemaakte billetten grooter en stijver, dan op de echte Bankbilletten, voorkomen.*

Wordende alzoo een ieder gewaarschuwd op zijne hoede te zijn en bij mogelijke ontvangst van bedoelde nagemaakte billetten, dezelve met alle vereischte aanduidingen in handen der Policie te stellen.

Paramaribo, den 23 December 1842.

De Procureur Generaal voornoemd,
PH. DE KANTER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 23 December 1842.*

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben geadresseerd *om Brieven van Manumissie* voor Slaven, als:

1. W. FERRIER, voor de Slavin *Lucia*; hem in eigendom toebehoorende.
2. B. DE LA PARRA, voor de Slavenjongens *Josephus* en *Samuel*; hem in eigendom toebehoorende.

En

3. M. H. BASQUIN, voor de Slavin *Mietje*; hem in eigendom toebehoorende.

Zoo worden al degenen, welke vermeenen mogten redenen van oppositie te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 24 November 1842.*

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1. Aan de Slavin *Lisia*, afkomstig van de Plantaadje *Catharina Sophia*.
2. Aan de Slavin *Anna Susanna*: toebehoord hebbende aan J. P. E. DU CORAL.
3. Aan de Slaven *Abena*, *Cornelia*, *Seba* en *Johannes*; toebehoord hebbende aan T. F. KAERSENHOUT.
4. Aan de Slavin *Diana*; toebehoord hebbende aan den Boedel G. VAN LUIJCK.
5. Aan de Slavin *Bruijnette*; toebehoord hebbende aan B. van PELICHET.
6. Aan de Slavin *Santje*; toebehoord hebbende aan den Boedel FLORA van CURIEL.
7. Aan het Slavenkind *Susanna Henriette*; toebehoord hebbende aan J. F. MEIJER FCZN.; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1. JOCOBA EMELIA HESGES.
2. ANNA SUSANNA SONDEL.
3. ANTHOINETTE ROTSBURG.
   CORNELIA ROTSBURG.
   SEBA CAROLINA FREDERIKA ROTSBURG.
   JOHANNES WILLEM FREDERIK ROTSBURG.
4. WILHELMINA DINA BONERBROEK.
5. ELISABETH BRUNETTE EDENS.
6. SUSANNA CREWERT; — en
7. SUSANNA HENRIETTE MEIJER.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 23 December 1842.

Door den Gouverneur Generaal, is bij Order van heden No. 256, aan den Heer SAMUEL SOESMAN, op het daartoe door denzelven gedaan verzoek *eervol* ontslag verleend uit zijne betrekking van Kapitein bij de Schutterij dezer Stad.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 23 December 1842.*

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen:

GERARD FIX, *Korporaal bij het Bataillon Jagers No. 27*, alhier in Garnisoen en FRANCINA WILHELMINA SMITH, laatst Weduwe MARTIN ZIEBRECHT.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 22sten dezer, het Schip Koophandel, Kapt. F. Popken, van Rotterdam, hebbende 47 dagen reis; Passagiers: de Heer Engelbertus Scheffer.

Idem, de Nd. Am. Brik Grand Turk, Kapt. M. A Parson, van Boston, hebbende 20 dagen reis; Passagier; de Heer A. J. Halfhide.

Idem, de Engelsche Schoener Guiana, Kapt. W. Payne, van Demerary, hebbende 4 dagen reis; Passagiers: de Heeren M. J. Levij, A. S. van Minden, J. H. van Gelder en Mejufvrouw Catharine Roberts.

Den 23sten, de Nd. Am. Brik Garnet, Kapt. H. Hodge, van Boston, hebbende 26 dagen reis.

PARAMARIBO, *den 24 December 1842.*

EXTRACT uit eenen brief van den Heer B. H. DIXON, Nederlandsch Consul te Boston, gerigt aan den Gouverneur Generaal, en gedateerd den 17 November 1842.

»Mij enz."

»Het schip *Sarah Parker* gearriveerd »voor ruim zes weken geleden te New-York »van Canton heeft het ongeluk gehad »veertien dagen voor deszelfs aankomst op »zee in eene zware storm en zeer donkere »nacht een ander schip te overzeilen, doch »door de duisternis en het slechte weer »was de kapitein niet in staat met zekerheid te zeggen welk schip het was; — »ofschoon al het scheepsvolk het er voor »hield dat het een Hollandsch kofschip »was, bestemd voor Suriname en daar men »ongeveer een uur later toen het begon »licht te worden niets meer van het ongelukkige schip kon zien, twijfelde de kapitein niet of hetzelve was dadelijk gezonken. Ik maak hiervan melding, om »dat het welligt eenige inlichting kan geven zoo er *a costi* een dusdanig schip »wordt verwacht. — Uithoofde van de »duisternis enz. heeft men echter niets »meer kunnen vernemen dan wat ik hierboven heb medegedeeld."

»Ik enz."

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(Uittreksels uit de Hollandsche Couranten; tot en met 2 November 1842.)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN.

Men heeft geene nieuwe berigten uit China, maar een brief, den 30sten Januarij uit Chusan geschreven, geeft geene gunstige vooruitzigten op een spoedig herstel van den vrede en maakt daar te boven gewag van eene verandering, nu onlangs door de Chinezen in hunne wijs van oorlogvoering aangenomen, die hoogst ontrustend voor den goeden uitslag onzer ondernemingen in dat land zou kunnen worden. De schrijver, die een geneeskundige der armee schijnt te zijn, zegt: »Er is thans minder waarschijnlijkheid van vrede, dan den eersten dag toen wij van Hong-kong oprukten. De Chinesche regering schijnt eene nieuwe staatkunde te hebben aangenomen; zij onthoudt zich van alle onderhandeling en doet hare verdedigingspunten ontruimen, naar mate wij voortdringen. Versterkingen van Europesche troepen worden hier dagelijks verwacht, en wanneer zij gekomen zijn, wil men Hongchou-foe en Nankin aangrijpen, vervolgens, omstreeks de helft van April noordwaarts trekken, aan den mond van Peiho landen en aanrukken op Pekin. Ik vrees, dat de onderneming droevigkijk mislukken zal; en, naar de kennis, welke wij van dat gedeelte des lands bezitten — het is zeer vlak en uiterst ongezond — kan er geen twijfel aan zijn, of ziekten zullen ons veel volk moeten doen verliezen. Zelfs al bereiken wij Pekin, zoo heeft de keizer nog steeds Tartarije achter zich, waarheen hij wijken kan, en hem te volgen is eene onmogelijkheid; zal ons doel in het nemen eener stad, welke wij toch niet behouden kunnen, verijdeld en onze magt verzwakt en ontmoedigd zijn." — Gunstiger drukt de

schrijver zich uit omtrent de bereidwilligheid der inwoners van het land, om gemeenschap met onze troepen te houden. » Het volk hier brengt zonder weerzin of vrees ossen en varkens te koop, en onze markt wordt ruimschoots van hoenders, eendvogels, menigerlei visch en alle soorten van keuken-groente en van fruiten, tegen matige prijzen voorzien. Fezanten, houten watersnippen en talingen zijn er in overvloed voorhanden geweest. China is in waarheid rijk aan alle voortbrengselen, beide van het dieren- en plantrijk."

DUITSCHE POST.

FRANKFORT.

In den schouwburg alhier heeft onlangs een zeer zonderling schouwspel plaats gehad Men gaf er een stuk van *Eduard Devrient*, getiteld: *de ware Liefde*, waarin de vier jaargetijden met rollen bedeeld zijn. De acteur, die den winter voorstelde, droeg, overeenkomstig de oude traditiën, eenen langen witten baard en voor zich hield hij een komfoor, waarin wijngeest brandde. Om des te beter den kouden, verkleumden winter voor te stellen, neigde hij het hoofd voorover naar het komfoor en strekte hij zijne handen daarover uit om dezelve te verwarmen; hij was in de daad meesterlijk in zijne rol; men grilde, enkel van hem te zien; maar eindelijk dreef hij zijn spel zoo ver, dat zijn lange witte baard in aanraking kwam met de vlam en in den brand vloog. De *Winter* is wel een minnaar van het vuur, maar niet van zoo nabij, en de ouden hem eenen langen baard toegekend hebbende, waren op zulk een voorval niet bedacht geweest. Onze *Winter* eene ongewone hitte aan zijne kin gevoelende, schrikte er van, zijn gebaren spel werd weinig overeenkomstig aan zijne rol en aan zijnen mond begonnen driftige en weinig verfijnde bewoordingen, hoedanige geen dichter den *Winter* nog immer had laten spreken, te ontvallen. Met de eene hand hield hij nog altijd het zinnebeeldige komfoor en met de andere trachtte hij de vlam te blusschen, die zijnen geheelen baard dreigde te verteeren en de zaal vervulde met eene lucht die meer in een paardensmidswinkel, dan in eenen schouwburg te huis behoort. Nu brengt zijn heen en weder slingeren, met het komfoor hetzelve ongelukkig in aanraking met het gazen japonnetje van het *Voorjaar*. Het voorjaar was een jong, blond, schichtig meisje, dat niet in gebreke bleef, het op een gillen te zetten. De *Zomer* en het *Najaar* beducht, de eene voor zijne korenhalmen, het ander voor zijne vruchten, nemen de vlugt.

De schrik slaat zelfs over tot de aanschouwers, die zich reeds aan de deuren verdringen; maar nu verschijnt de tooneel-directeur, die de kalmte hersteld, door de verzekering, dat men met kracht van water het onheil overwonnen heeft, en dat het *voorjaar* er met den schrik en het verlies van haar gazen kleedje en de *winter* met het verlies van zijnen baard afgekomen zijn.

— Uit Berlijn wordt met betrekking tot een vreemdsoortig, aldaar te geven concert, het volgende geschreven:

» Men zal ons hier op een concert van eene geheel nieuwe soort vergasten. Zoo als men weet bezitten de Russen, sedert reeds meer dan eene halve eeuw, jagthorens, die zij te regt met den naam van nationales bestempelen, want te vergeefs zou men dezelve elders zoeken. Die horens worden nimmer alleen gebruikt, maar tusschen de zestig en zeventig daarvan te gelijk, omdat ieder van deselve, even als de orgelpijpen, slechts eenen enkelen toon geeft, die alle te zamen de toonen van een vol orchest opleveren. Met die horens doen de Russische heeren door hunne onderhoorigen geheele muzijkstukken uitvoeren, en ieder van de uitvoerders heeft op zijn instrument slechts eene enkele noot te blazen. Een wel geoefend orchest kan op deze wijze de meest ingewikkelde stukken met de meeste juistheid en in acht neming van al de tinten van *piano*, van *forte*, van *crescendo* en van *diminuendo* voordragen, zoodat men op eenigen afstand niet beter kan hooren, of het is een enkel mensch, die een enkel instrument bespeelt. Het concert, hetwelk wij te wachten hebben, zal een staaltje zijn van zulk eene soort van uitvoering, maar van zang, in plaatse van instrumentaal, en uitgevoerd worden door eene vereeniging van drie en vijftig Russische zangers en zangeressen (27 mannen en 26 vrouwen), allen geboortig uit de stad Wolkowsky en die zich de familie Kantroewicz laat noemen. Ieder van die zangers en zangeressen zingt slechts drie of vier noten maar die weinig dan ook uitmuntend. Op deze wijze zal het gezelschap eene serie van instrumentale compositiën, als marschen, concertanten, ouvertures, concertant-symphoniën, enz., zingen. Het heeft zich reeds in eene bijeenkomst van onze eerste muzijkkenners, die er zeer veel goeds van zeggen, doen hooren, en nu zal het publiek eerstdaags in de gelegenheid worden gesteld er zijn oordeel over te vellen.

— Uit Stokholm wordt het volgende gemeld:

De *Statstidning* meldt omtrent de in eenige kerspelen van Småland heerschende godsdienstdweeperij. Volgens brieven uit Wenersborg, heeft zich de zoogenaamde predikatie-zucht, naar de zijde van Harde, onder lieden verbreid, welke de vrome verzamelingen van Timmelhed bijgewoond hebben, en wel voornamelijk door twee meisjes, die hunne verwanten in de nabuurschap bezocht en daar vermanings-predikatiën ter bekeering gehouden hebben, met de voorspelling, dat het jongste geregt binnen eene maand zou plaats hebben. In het kerspel Timmelhed verspreidde de dweeperij zich zeer, waar meer dan 100 lieden symptomen derzelver te kennen geven, van welke meer dan 24 onophoudelijk prediken. Op Zondag den 10den Junij waren meer dan 3000 menschen verzameld, om deze menschen te hooren. Verscheidenen uit de volksklasse scheurden zich de kleederen van het lijf en de gouden ringen uit de ooren en van de vingeren, roepende dat deze kostbaarheden duivels sieraden waren. Een soldaat verzamelde eene menigte ringen in eene mand, die begraven werden. Die ziekte schijnt overigens haar toppunt bereikt te hebben, en er kan met vermaningen en redeneringen, en nog minder met dwangmaatregelen, iets tegen gedaan worden.

AUGSBURG.

In de berigten, welke men, vooral thans, uit Servie ontvangt, heerscht zoo veel partijdigheid, dat naar mate de brieven zich afwisselen, dezelfde zaken een geheel verschillend voorkomen verkrijgen. De verbittering schijnt in dat ongelukkig landschap ten top, en mag men gelooven hetgeen gezegd wordt, zoo ontziet men er geene middelen om aan de eene of de andere der partijën de zege te verzekeren. Zoo wordt er thans weder, in twee verschillende, aan onze *Allg. Zeitung* gerigte brieven gewag gemaakt van eene poging, welke te Semlin gedaan zou zijn, om den jongen Vorst *Michaël* te vergiftigen. Drie met passen van de tegenwoordige provisionele regering uit Belgrado voorziene Serviërs waren, zegt men, den 29sten September te Semlin aangekomen, en hadden er, door bemiddeling van eenen daar woonachtigen koopman kennis gemaakt met eenen kamerdienaar van den Vorst. Dezen nu hadden zij door eene hem gegevene som van 25 dukaten pogen te bewegen, zeker poeder, hetwelk zij hem gaven, bij het ontbijt onder de koffij van zijnen heer te mengen. Hetzij de kamerdienaar, hetzij de in het vertrouwen genomen koopman, want dit blijkt uit de berigten niet duidelijk, had de zaak bij de overheid aangegeven, en de drie Serviërs, onder welken zekere *Peter Milolkowitsch* een schoonvader van den jongeren der beide, door het onlangs ontdekte komplot berucht gewordene *Resenwatzen* gevonden wordt, zijn in hechtenis genomen. Men heeft het poeder, hetwelk zij, in den laars van eenen hunner over de grenzen gebragt hadden, onderzocht en het moet bevonden zijn een zeer sterk vergif te wezen. Als bevestiging van dit alles, wordt van den eenen kant aangevoerd, dat er wel iets aan het geval moet wezen, want dat de gevangenneming der drie Serviërs eene openbaar bekende daadzaak is. Van den anderen kant wordt aangemerkt, dat de uitgeloofde moordprijs veel te gering schijnt, om eenen vorstelijken kamerdienaar tot zulk een gruwelstuk te verleiden.

ADVERTISSEMENTEN.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de *prijzen*, waarnaar de *UITGAANDE REGTEN* zullen geheven worden, der gedurende het *Eerste* Kwartaal des jaars 1843, dezer Kolonie uit te voeren PRODUCTEN, zijn bepaald, als:

Van de *SUIKER* op (6) *Zes* Centen.
» » *HEELE KOFFIJ* op (32) *Twee en Dertig* Centen.
» » *GEBROKEN KOFFIJ* op (22) *Twee en Twintig* Centen.
» » *SCHOONE KATOEN* op (25) *Vijf en Twintig* Centen.
» » *VUILE KATOEN* op (12½) *Twaalf en Een Halve* Centen.
» » *KAKAO* op (14) *Veertien* Centen, per pond Amsterdamsch gewigt. — En
» » *RUM* op (50) *Vijftig* Centen, per gallon.

Paramaribo, den 23 *December 1842*.
De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(36547.) Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zijn gedevolveerd de navolgende Boedels, als:

Van ISAAK DE PINA, den 13den November 1842 en ISAAK THOMAS ERNST NAGELL, den 16den dito.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 24 *December 1842*.
De fungerende Curators en Weesmeesters,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CHs. LIONARONS.
Derde Advertentie.

De Substituut Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 30sten December 1842, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven met namen: *Geduld*, *Premier*, *Katrijntje* of *Philida* en *Jan*; aankomende JOHAN WILHELM BECKER.

De Slaven met namen: *Betje*, *Martha*, *Leentje*, *Affiba*, *Charlotte*, *Bertha*, *Constantie*, *Frans*, *Betsiba*, *Roosje*, *Jetta*, *Antje*, *Frederik*, *Caro* en *Flora*; aankomende M. E. THIJM.

Den Slaaf *Hoop*; aankomende D. C. LENTZ.

Paramaribo, den 24 *December 1842*.
A. DE RANDAMIE,
(37283) Subt. Exploicteur.

Tooneel - Genootschap: THALIA.

WOENSDAG, 28 DECEMBER 1842.

ROBERT MAXWELL, Tooneelspel in drie Bedrijven: en *na hetzelve*: *DE NACHTWACHT*, Blijspel in *één* Bedrijf, *vrij* gevolgd naar het Hoogduitsch.

De Secretaris,
(37288) H. F. WESENHAGEN.

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT